

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Karol Weitz

w sprawie ze skargi B. Spółki komandytowej w W.
o wznowienie postępowania zakończonych prawomocnym wyrokiem Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 13 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...)
wydanym w sprawie z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.
przeciwko B. Spółce komandytowej w W. o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2018 r.,
zażalenia strony pozwanej - skarżącej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

1) oddała zażalenie

**2) zasądza od strony pozwanej - skarżącej na rzecz powoda -
przeciwnika skargi koszty postępowania zażaleniowego w kwocie
12500 (dwanaście tysięcy pięćset) zł.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie I ACa (...), Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację pozwanego B. Spółki komandytowej z siedzibą w W. od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie X GC (...), uwzględniającego powództwo o zapłatę skierowane przeciwko temu pozwanemu jako dłużnikowi rzeczowemu-właścicielowi nieruchomości obciążonych hipotecznie

na rzecz powoda-wierzyciela hipotecznego (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. Postanowieniem z dnia 18 października 2018 r. w sprawie II CSK 273/18, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej pozwanego wywiedzionej od tego orzeczenia.

W dniu 17 października 2017 r. pozwany wniósł skargę o wznowienie postępowania zakończonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie I ACa (...). Skargę oparł na art. 403 § 2 k.p.c. powołując się nieznany mu w poprzednim postępowaniu prawomocny wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie X GC (...) oraz na zaistnienie nowych okoliczności faktycznych w postaci nadania biegu sprawie II C (...) przez Sąd Rejonowy w Ł. W oparciu o powyższe podstawy skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2018 r. Sąd Apelacyjny w (...) odrzucił powyższą skargę o wznowienie postępowania ze względu na nieistnienie ustawowych podstaw wznowienia postępowania.

W zażaleniu skarżący zarzucił naruszenie art. 403 § 2 k.p.c. przez wadliwe przyjęcie, iż skarga nie została oparta na ustawowych podstawach wznowienia i wniósł o uchylenie zaskarżonego zażaleniem postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu, albowiem należy podzielić trafne i wyczerpujące wywody prawne Sądu Apelacyjnego wskazujące na brak ustawowych podstaw wznowienia postępowania, których nie ma potrzeby tu obszernie przytaczać. Stosownie do przywołanego przez skarżącego art. 403 § 2 k.p.c., można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia prawomocnego wyroku, dotyczącego tego samego stosunku prawnego, albo wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W przytoczonym w skardze prawomocnym wyroku z dnia 15 kwietnia 2016 r. w sprawie XGC (...), Sąd Okręgowy w Ł. ustalił, że pozwany C. N. nie pełnił funkcji wiceprezesa zarządu „(...)” sp. z o.o. z siedzibą w Ł., nr KRS (...) od dnia 13 marca 2002 r. oraz ustalił, że nie istnieje uchwała nr (...)/2007 z dnia 19 stycznia 2007 r. Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników „(...)” sp. z o.o. z siedzibą w Ł., nr KRS (...), w sprawie powołania pozwanego C. N. na funkcję prezesa tej spółki. W zaskarżonym postanowieniu o odrzuceniu skargi, Sąd Apelacyjny trafnie uznał, że wyrok ten nie jest prawomocnym wyrokiem dotyczącym tego samego stosunku prawnego, co orzeczenie objęte skargą o wznowienie postępowania. Ponadto zasadnie podniósł, że z materiału sprawy wynika, że skarżący powziął wiedzę o istnieniu tego wyroku już w toku postępowania sądowego, którego dotyczy skarga o wznowienie, a nie dopiero w dniu 28 września 2017 r., jak skarżący twierdził (por. k. 648 akt sprawy I ACa (...)). Nie stanowi także faktu w przyjętym w orzecznictwie i nauce prawa, rozumieniu art. 403 § 2 k.p.c., okoliczność nadania dalszego biegu sprawie o sygnaturze II C (...) przez Sąd Rejonowy w Ł., skoro okoliczność ta miała miejsce w dniu 28 czerwca 2017 r., a zatem już po wydaniu objętego skargą o wznowienie wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 13 czerwca 2017 r. w sprawie I ACa (...). Tymczasem podstawę wznowienia może stanowić okoliczność faktyczna istniejąca w toku postępowania objętego skargą, a nie powstała dopiero po jego zakończeniu (por. postanowienia Sądu Najwyższego przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia). Zasadnie podniósł także Sąd Apelacyjny, że skarga o wznowienie postępowania nie opiera się na ustawowej podstawie w rozumieniu art. 410 § 1 k.p.c. zarówno wtedy, gdy przytoczona w niej podstawa nie odpowiada wzorcowi którejkolwiek z kodeksowych podstaw wznowienia (art. 401, art. 401¹, art. 403 k.p.c.) jak i wówczas, gdy podstawa ta odpowiada wprawdzie temu wzorcowi, lecz w rzeczywistości nie wystąpiła (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2012 r., I CZ 35/12, niepubl.).

W tym stanie rzeczy zażalenie podlegało oddaleniu na koszt skarżącego (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 k.p.c.).

